

de invloed is op de dierenwereld in de watergangen. Vanuit natuurbeschermings-oogpunt bezien, zijn er alles bij elkaar voldoende redenen om de mechanische reiniging van sloten en vaarten zoveel mogelijk aan te moedigen en aan te raden met de toepassing van de chemische middelen zeer spaarzaam en voorzichtig te zijn. Bij gebruik van mechanische methoden weet men van te voren wat de resultaten zullen

zijn en de verstoring van de levensgemeenschap in het betreffende water is niet ernstiger dan bij handwerk. Bij de chemische bestrijding van waterplanten is het lang niet altijd zeker dat de resultaten overeen zullen komen met de verwachting en bovendien worden vele organismen blootgesteld aan nog onbekende, maar vermoedelijk ernstige, gevaren.

Litteratuur:

- Jones, J. R. Erichsen, The reactions of the minnow (*Phoxinus phoxinus* L.) to solutions of phenol, ortho-cresol and paracresol. *British journal of experimental Biology* 28, 261-270, 1951.
- Stroganow, N. S., Moderne Probleme der Wassertoxikologie. *Verh. Intern. Verein. Limnol.* XIV, 1091-1095, IVL, Congres Wenen 1959.
- Westhoff, V. en P. Zonderwijk, The effect of herbicides on the wild flora and vegetation in the Netherlands. I.U.C.N. Symposium Warszawa VII, 15-24, 1960. (R.I.V.O.N. comm. 101).
- Willemsen, J., Aspecten van de toepassing van onkruidbestrijdingsmiddelen in viswater. Rapport van de Inspectie der Visserijen, 1960.

Nieuwe plantesoorten in Nederland gevonden in 1961

S. J. VAN OOSTSTROOM en TH. J. REICHGELT.
(Rijksherbarium, Leiden)

Polygonum capitatum Hamilt. ex Don (fam. Polygonaceae); tussen Wylre en Stokkum, langs de rand van een bietenveld, 6 nov. 1961 (Dr. J. W. A. van de Graaff).

Overblijvende plant met kruipende stengels en eironde tot elliptische, donker gevlekte, aan de voet van de korte bladsteel geoorde bladen. Bloemen rose, in bol- tot eivormige, ca. $\frac{1}{2}$ -1 cm lange, lang gesteelde hoofdjes, die afzonderlijk of meestal met 2 bijeen staan. De soort komt oorspronkelijk voor in de Himalaya en het Khasiagebergte.

Amaranthus palmeri S. Wats. (fam. Amaranthaceae); Wageningen, adventief met kippenvoer, 1 okt. 1961 (M. T. Jansen).

Deze soort is nauw verwant met de vroeger door ons onder de naam *Acnida tamariscina* (Nutt.) Wood vermelde (D.L.N. 57, 1954, p. 232), eveneens tweehuizige *Amaranthus tamariscinus* Nutt. De mannelijke zowel als de vrouwelijke planten van *A. palmeri* zijn van die van *A. tamariscinus* te onderscheiden door de langere schutblaadjes (3-6 mm bij *A. palmeri*, $1\frac{1}{2}$ -2 mm bij *A. ta-*

mariscinus); de vrouwelijke planten verschillen verder onderling in aantal en vorm van de bloemdekbladen (bij *A. palmeri* 5, alle goed ontwikkeld, de buitenste ongeveer omgekeerd eirond, de binnenste meer spatelvormig; bij *A. tamariscinus* 1-2, het kortste vaak rudimentair, het langste smal lancetvormig). *A. palmeri* is afkomstig uit de zuidwestelijke Verenigde Staten en Mexico.

Bidens polylepis Blake (fam. Compositae); aan de weg Oldenzaal-Denekamp, adventief, 7 okt. 1961 (Dr. S. J. van Ooststroom).

Deze op het eerste gezicht aan een *Coreopsis*-soort herinnerende *Bidens*, met 1-3 cm lange goudgele straalboemen, onderscheidt zich van alle tot nu toe in Nederland aangetroffen soorten direct door de vruchten. Deze hebben nl. aan hun top geen naalden doch 2 korte, sterk uiteenwijkende tandjes, zonder weerhaakjes.

B. polylepis hoort thuis in de centrale Verenigde Staten.

Lactuca tatarica (L.) C. A. Mey. (fam. Compositae); Doesburg, Contrescarpe, adventief, 8 okt. 1942 (J. Brand); Rotterdam, walkant Maashaven, adventief, 8 sept. 1961 (Prof. Dr. S. E. de Jongh, J. H. Kern, Dr. S. J. van Ooststroom, Th. J. Reichgelt en Dr. A. G. de Wilde). Deze van Zuidoost-Europa tot Cen-

traal-Azië voorkomende soort is sedert het begin van deze eeuw ingeburgerd op een aantal plaatsen rond de Oostzee en is ook gevonden in Engeland, Schotland en Ierland. Zij onderscheidt zich van de bij ons voorkomende *Lactuca*-soorten door de blauwe bloemhoofdjes. Van *L. perennis*, die hier te lande ook wel eens adventief gevonden is, en die eveneens blauwe bloemen heeft, is de soort te onderscheiden o.a. door het bezit van uitlopers die bij *L. perennis* ontbreken en door de overlangs gegroefde en kort gesnavelde vrucht (deze heeft bij *L. perennis* 1 overlangse rib en is lang gesnaveld).

Verder werden nog de volgende uit cultuur ontsnapte planten verwilderd gevonden:

Agrostemma githago L. cv. 'Milas' (fam. Caryophyllaceae); Kaatsheuvel, park „De Efteling”, 24 juli 1961 (H. J. van de Laar).

Limnophila sessiliflora (Vahl) Bl. (fam. Scrophulariaceae); Dorst, N.-Br., in een sloot waardoor koel- en condenswater van het pompstation van de waterleiding van Breda stroomt, 21 juli 1961 (exc. Commissie voor het Floristisch Onderzoek van Nederland).

Allium zebdanense Boiss. et Noë (fam. Liliaceae); Heemstede, Manpad, 19 april 1961 (G. J. V. Meyer).

Nieuwe vondsten van zeldzame planten in Nederland in 1961

S. J. VAN OOSTSTROOM en TH. J. REICHGELT.
(Rijksherbarium, Leiden)

Evenals in vorige lijsten zijn ook nu weer enige merkwaardige vondsten van minder zeldzame soorten opgenomen.

De volgende afkortingen zijn gebruikt voor de namen van vaak in deze lijst voorkomende vindsters: (B.) voor Prof. Dr. D.